

ALEKANT (2) *sb m*

Pisane dużą literą 1 r.; nagłosowe a prawdopodobnie jasne (tak Cn); drugie a jasne, 1 r. nie kreskowane; e jasne.

sg G alekantu (1). ◇ pl A alekanty (1).

Sł stp brak, Cn: alkant, alakant, Linde XVII (Cn) – XVIII w.: álakant, alkant.

Wino hiszpańskie lub kreteńskie; Vinum Creticum, nam Candia est Creta, Vinum atrum Cn (2) : Ciągnij się panie Wólanty w piniolle w alekanty To flodkie á to korzenne A to ma bårwy odmienne RejRozpr G3; [czopowe od wina] Fráncufkiego, Hiszpáńského, Piniolu, Alekántu, Seki, Medery, Ozoie, Kánáry. SarnStat 348.

KK